

- Käesolev asi tõstatab küsimuse, mis on liidu ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline. Edasikaevatud otsuses on toetatud menetluse algatamise vastu säilinud õigustatud huvi horisontaalse nõude ulatuse kitsast tõlgendust. Nimetatud nõue on inspireeritud liikmesriikidele ühisest menetlusõiguse üldteooriast ja liidu kohtute tõlgendus tõenäoliselt mõjutab oluliselt seda, kuidas liikmeriigi kohtud seda kohaldavad. Käesolevas asjas on tõstatatud ka oluline menetluslik küsimus – mis ei piirdu sugugi intellektuaalomandi õiguse valdkonnaga –, nimelt millised tagajärjed on eeskirjal, et tühistatud akti andja peab asendusakti võtmisel lähtuma asendatava akti tegemise ajast. Varasema õiguse äralangemise kohta menetluse käigus on Üldkohus teinud vastuolulisi lahendeid, mida Euroopa Kohtul on üksnes põgusalt olnud võimalus põhistatud määruses käsitleda. Käesolevas apellatsioonkaebuses on tõstatatud ka küsimus, milliseid tagajärgi toob Ühendkuningriigi väljaastumine EList kaasa liidu õiguskorrale.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) artikkel 11, artikli 51 lõige 1, artikli 66 lõige 1 ja artikli 73 lõige 3.

(²) Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping (ELT C 384 I, lk 1).

Sanford LP 10. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 10. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-443/20: Sanford versus EUIPO – Avery Zweckform (Sildid)

(Kohtuasi C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Sanford LP (esindaja: *Rechtsanwalt J. Zecher*)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetluse võtmise üle otsustav koda) otsustas 6. aprilli 2022. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetluse võtmata ja jätta Sanford LP kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi) 28. jaanuaril 2022 – YQ versus Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Kohtuasi C-57/22)

(2022/C 207/16)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja (hageja esimeses kohtuastmes): YQ

Teine menetluspool (kostja esimeses kohtuastmes): Ředitelství silnic a dálnic ČR

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt ei ole töötajal, kelle tööleping on õigusvastaselt üles öeldud ja kes pärast selle ülesütlemise tühistamist riigisisese õiguse kohaselt ennistatakse kohtuotsusega tööle, õigust tasustatud põhipuhkusele töölepingu ülesütlemise päeva ja tööle ennistamise päeva vahelise aja eest põhjusel, ta ei ole tegelikult tööandjale tööd teinud, ning seda ka juhul, kui töötajal, kelle tööleping on riigisisest õigust rikkudes üles öeldud ja kes on tööandjale viivitamatult teatanud, et nõuab töösuhte jätkamist, on õigus saada keskmisele töötasule vastavat töötasu hüvitist alates päevast, mil ta teatas, et nõuab töösuhte jätkamist, kuni päevani, mil tööandja lubab töötaja tagasi tööle, või kuni töösuhte lõpetamiseni seaduses ettenähtud korras?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 2. veebruaril 2022 – Infraestruturas de Portugal, SA, Futrifer Indústrias Ferroviárias, SA versus Toscca Equipamentos de Madeira Lda

(Kohtuasi C-66/22)

(2022/C 207/17)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Infraestruturas de Portugal, SA ja Futrifer Indústrias Ferroviárias, SA

Vastustaja: Toscca Equipamentos de Madeira Lda

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/24/EL⁽¹⁾ artikli 57 lõike 4 punktis d ette nähtud kõrvaldamisalus on hankija otsustada jäetud küsimus?
2. Kas liikmesriigi seadusandja võib täielikult asendada otsuse, mille peab avaliku sektori hankija direktiivi 2014/24/EL artikli 57 lõike 4 punkti d alusel tegema, konkurentsiameti üldise otsusega (otsuse mõjuga) rakendada täiendavat sanktsiooni, mis seisneb teatud ajavahemikul riigihankemenetlustes osalemise keelus ja mis määratakse konkurentsieskirjade rikkumise eest trahvi määramisel?
3. Kas avaliku sektori hankija otsust ettevõtja „usaldusväärse“ kohta konkurentsieskirjade järgimise (või eiramise) seisukohast väljaspool konkreetset hankemenetlust tuleb käsitada nii, et selle ettevõtja sobivusele on vaja anda põhjendatud hinnang, mis kujutab endast Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c ette nähtud õiguse heale haldusele konkreetset väljendust?
4. Kas võib asuda seisukohale, et Portugali õiguses CCP⁽²⁾ artikli 55 lõike 1 punktis f valitud lahendus – mille kohaselt sõltub ettevõtja kõrvaldamine hankemenetlusest konkurentsiameti otsusest väljaspool konkreetset hankemenetlust toime pandud konkurentsieskirjade rikkumise tõttu täiendava sanktsiooni määramise kohta, mis seisneb riigihankemenetlustes osalemise keelus, arvestades et selles menetluses on just konkurentsiamet see, kes hindab võetud eneserehabilitatsiooni meetmete asjakohasust – on kooskõlas liidu õigusega ja eelkõige direktiivi 2014/24/EL artikli 57 lõike 4 punktiga d?